

In en Om

het Humanistisch Verbond

Mededelingen voor de leden/ no. 5

Wat kan ik er aan doen?

Het vervelende van een blaadje als dit is het feit, dat de kopij altijd enkele weken voor het verschijnen bij de drukker moet zijn. Over het algemeen is dat niet zo bijzonder storend, omdat er nu niet zulk aktueel nieuws in staat dat de lezer onmiddellijk dient te weten. Als hij het leest, met de nadruk op *als* is het al gebeurd of gaat het om zaken, die toch voortdurend in de aandacht gebracht worden.

Het onplezierige dit keer is echter, dat we graag wat over ons derde congres van de Internationale Humanistische en Ethische Unie, dat van 2 tot 7 augustus in Oslo plaats vindt, zouden willen vertellen, maar dat het op het ogenblik dat we dit schrijven nog moet beginnen en als u dit onder ogen krijgt al weer enkele weken achter de rug is. We nemen aan dat de lezers van Mens en Wereld wellicht wat meer geluk zullen hebben, maar dat ligt aan het feit dat ondergetekende nog al nauw bij de voorbereidingen en gang van zaken in Oslo betrokken is, en geen tijd zal hebben om ook nog als een echte correspondent naar zijn hoofdredacteur, die hij trouwens zelf is, het laatste nieuws telefonisch door te geven.

Toch willen we er niet helemaal over zwijgen, al zal ook in volgende nummers er aandacht aan besteed dienen te worden. Dit congres is o.i. vooral belangrijk om twee redenen, ten eerste omdat het de gelegenheid biedt voor humanisten uit de gehele wereld met elkaar van gedachten te wisselen en naar elkanders ervaringen te luisteren en in de tweede plaats, omringd dat er enkele zaken aan de orde komen die voor een belangrijk deel ons werk in de komende jaren zullen bepalen.

De beide hoofdthema's zijn samen te vatten onder de gezamenlijke titel: doeleinden van het humanisme over langere termijn. De twee thema's zelf dragen de naam: naar vrijheid in een georganiseerde wereld en naar de volwassen persoonlijkheid.

Het is volstrekt duidelijk, dat het streven naar deze beide zaken niet een kwestie is van korte duur, integendeel. De beide schrijvers van de referaten die erover handelen en de vier co-referenten hebben niet geschroomd een beeld op te hangen van een wereld, die verscheurd is, waarvan het bestaan aan een zijden draad hangt en die een zo groot aantal problemen met zich meedraagt, dat de oplossing daarvan generaties zal duren, als ze tenminste ooit opgelost worden.

Maar tegelijkertijd staat vast, dat in het bijzonder humanisten zich er niet aan kunnen onttrekken om met alle krachten waarover ze beschikken aan de oplossingen te werken. Het heeft geen enkele zin, het is bovendien menswaardig de kop in het zand te steken, te doen of er niets aan de hand is en de leus aan te heffen, waarom zal ik me druk maken, het zal mijn tijd wel duren en laat ik maar van de goede dingen der aarde profiteren zolang het in mijn vermogen is.

Tegen dat laatste hebben we geen enkel bezwaar mits het niet het enige is. Mens-zijn is

tegelijk medemens-zijn en verantwoordelijkheid dragen. En hoe waar het ook is dat we met onze bescheiden krachten maar heel weinig kunnen doen, we kunnen meestal meer dan we denken en, alweer volgens humanistische opvattingen, we moeten ook meer doen, we moeten onze vermogens tot ontplooiing brengen en ze niet, zoals een Amerikaans humanistisch schrijver eens heeft opgemerkt, in de kluis opbergen en vergeten.

Als we zo eens nagaan, wat we alleen al in Nederland met dat kleine groepje georganiseerde humanisten voor elkaar hebben gebracht, is dat wel even iets om trots op te zijn. Dat heeft ook bij andere groepen de aandacht getrokken en niet voor niets vragen buitenlandse geestverwanten ons wel eens hoe we dat voor elkaar hebben gekregen en wat ons recept is. We maken daar geen enkel geheim van, de zaak is in wezen doodgewoon, n.l. datgene te doen wat je hand te doen vindt. Natuurlijk moet er een zekere inspiratie bij aanwezig zijn, heb je elkaar nodig om steun te vinden en te geven, maar de hoofdzak is de zaken aan te pakken. Weglopen voor de dingen is nu net, wat we niet onder geestelijke volwassenheid hebben te verstaan.

Het is te begrijpen, dat er ook onder humanisten velen zijn, die onder de druk van de tijd en in het gevoel dat leven maar een riskante bezigheid is, wel eens bij zichzelf denken: wat kan ik er aan doen? Wat heeft het voor zin dat ik bijeenkomsten bezoek, of op huisbezoek ga, of zieken naloop en wat er zo voor en na door de besturen van ons wordt gevraagd. Daarmee los je het probleem van de overbevolking niet op, of van de honger waar driekwart van het mensdom onder lijdt of de dreiging van een derde wereldoorlog en wat er nog meer voor zaken zijn die we dagelijks op de voorpagina van onze krant kunnen aantreffen.

Men kan echter ook de vraag omkeren en zeggen, dat het er in de huidige wereldsituatie niet zo rooskleurig uitziet – dat is trouwens nooit het geval geweest – komt ook doordat er iets ontbreekt aan de medemenselijkheid, en dat er te weinig gedaan wordt door de gewone mannen en vrouwen, simpele zaken, met bescheiden krachten, maar die als ze worden samengevoegd aan die wereld een ander gezicht kunnen geven. En we hopen dat Oslo dat nog eens nadrukkelijk zal bevestigen en de inspiratie zal geven die we allemaal op zijn tijd nodig hebben.

Humanistisch thuisfront

Het Thuisfront heeft ons gevraagd het volgende bericht op te nemen, aan welk verzoek wij hierbij voldoen:

MILITAIREN IN NIEUW-GUINEA

Wij verzoeken lezers van dit blad, wier zoon als militair in Nieuw-Guinea verblijft, ons zijn legernummer en andere gegevens van het NAPO-adres op te geven, opdat wij – natuurlijk indien dit op prijs wordt gesteld – hem ons blad e.d. kunnen doen toekomen en verder contact met hem kunnen houden. Ook indien u bekenden heeft, die prijs zouden stellen op contact met het Humanistisch Thuisfront, verzoeken wij u deze adressen op te geven. Wij verzoeken u in dit geval te schrijven aan: Stichting Humanistisch Thuisfront, Lothariuslaan 70, Bussum.

Ons is reeds een aantal adressen bekend, met wie wij al contact hebben opgenomen.

Hum. rubriek in Dagbladen

Steeds meer dagbladen gaan er toe over om min of meer regelmatig een afzonderlijke rubriek te plaatsen met nieuws uit de Nederlandse en internationale humanistische beweging. Onze Haagse gemeenschap vermeldt in haar maandbericht, dat dit thans ook het geval is met het „Haagsch Dagblad” dat reeds uittreksels uit artikelen uit Mens en Wereld, Rekenschap en enkele buitenlandse tijdschriften een plaats gaf.

Humanistisch thuisfront

In het verslag over 1961 wordt gesproken van een voortdurende uitbreiding. O.a. komt dit tot uitdrukking in de cijfers van bezoeken aan de militaire tehuizen en het vormingscentrum in Driebergen. Dat het hier om respectabele getallen gaat blijkt b.v. uit het aantal militairen, dat in het nieuwe huis in 't Harde verscheen, het waren er n.l. maar liefst 82.130. Ook de andere tehuizen zagen voortdurend meer bezoekers verschijnen.

In 1961 werd het vormingscentrum „Het Coornherthuis” te Driebergen bezocht door 2715 militairen die zich in driedaagse bijeenkomsten wensten te bezinnen op een aantal levensvragen. Dat hier van een sterke toename sprake is geven de cijfers van de voorgaande jaren te zien. (1957: 362; 1958: 866; 1959: 1455; 1960: 2222).

De strijd voor de geestelijke verzorging in het leger bereikte een hoogtepunt door de handtekeningenactie, waartoe de minister van defensie het Thuisfront had uitgedaagd door zijn verklaring, dat z.i. van een behoefte op dit gebied niet was gebleken. De cijfers waren echter zo overtuigend, dat de minister in de Tweede Kamer verklaarde dat aan de behoefte zou moeten worden voldaan en dat hij over de praktische uitwerking in overleg met de humanistische organisaties zou treden.

Dat het Thuisfront ook meer belangstelling onder het publiek ondervindt, blijkt b.v. uit de toename van de collecten die in een groeiend aantal gemeenten plaats vonden. Niet overal werd echter nog voldoende begrip bij gemeentebesturen ondervonden. Voor 1962 werd bij ruim 50 gemeenten een verzoek tot het houden van een collecte ingediend.

Abonneert u op „Het Woord van de Week” het orgaan van de „Humanistische Luisterkring”.

Het abonnementsgeld bedraagt f 4,— per jaar.

Administratie Oudegracht 152, Utrecht, Postgiro 58.

De geschiedenis van het Verbond

In december 1945 ging van de commissie van initiatief tot oprichting ener vereniging van humanisten in Nederland, waar inmiddels prof. J. Romein toetreden en mevr. Ribbius Peletier uitgetreden was, de volgende circulaire uit:

„De ervaringen der laatste jaren hebben ons, voorzover het nog nodig was, wel geleerd, hoezeer de grote crisis onzer dagen er ook een is van geestelijk karakter. De noodzaak van bezinning op onze geestelijke grondslagen wordt alom gevoeld en erkend. Helaas neemt daarbij het ongodsdienstige humanisme o.i. niet de plaats in, waarop het historisch en principieel aanspraak moest maken. De levensbeschouwing van de grote massa der onkerkelijken is veeleer een cultuurloos nihilisme dan een verantwoord humanisme.

Enerzijds heeft de betrekkelijk kleine kring der humanistische cultuurdragers verzuimd de onkerkelijke massa voldoende op te voeden tot een bewuste levensbeschouwing. Anderzijds is men in kerkelijke kringen maar al te geneigd het Christendom voor te stellen als de enige voedingsbodem van onze cultuur en het ongodsdienstige humanisme te zien als een afgesneden bloem, die gedoemd is bij gebrek aan levenssappen te verwelken. Ziedaar twee oorzaken, waardoor het humanisme o.i. niet de plaats inneemt waartoe het eigenlijk geroepen is.

Wij menen dan ook, dat het de taak der humanisten is zich te verenigen teneinde gezamenlijk de hier aangeduide bezwaren op te heffen. Wij geloven immers, dat we slechts door aanwending van alle scheppende krachten de cultuurcrisis waarin we ons bevinden, te boven kunnen komen. Ook het humanisme heeft daartoe zijn bijdrage te leveren. Daarom zijn wij van mening op korte termijn te moeten streven naar de oprichting van een humanistische beweging in Nederland, met het tweeledig doel het goed recht van een ongodsdienstig humanisme waar nodig te verdedigen en tevens te zijn een centrum van bezinning en verdieping voor allen, die hoewel ongodsdienstig, een levensbeschouwing aanhangen, die niettemin zedelijk en wijsgerig verantwoord is.

Uiteraard laat deze omschrijving nog velerlei opvatting van het humanisme toe, maar o.i. zal het gemeenschappelijk element hierin steeds moeten zijn: de eerbied voor de mens als drager van waarden, die boven persoonlijke willekeur verheven zijn.

Een beweging op deze grondslag behoort onafhankelijk te zijn van iedere politieke partij of beweging, al dient duidelijk te worden uitgesproken dat dit humanisme in de Westerse cultuur thans niet denkbaar is zonder principiële erkenning van de democratische waarden van persoonlijke vrijheid, sociale gerechtigheid

en culturele verantwoordelijkheid. Ook willen wij ten slotte nog uitspreken dat een dergelijke organisatie niet dient te zijn een orgaan ter bestrijding van de godsdienst, maar een centrum ter bevordering van een waarlijk alomvattende en verrijkende humanistische levens- en wereldbeschouwing. Voor dit doel doen wij een beroep op de medewerking van allen, die met het bovenstaande kunnen instemmen. Hun verzoeken wij van hun instemming te doen blijken door hun naam en adres te zenden aan de voorlopige administrateur, F. van den Berkhof... Aan hen die hun instemming betuigen wordt binnenkort een uitnodiging voor de oprichtingsvergadering gezonden.

Op 9 december kwam de commissie, die zich ten doel stelde een concept voor een beginselverklaring te ontwerpen in Amsterdam voor het eerst bijeen. Prof. mr. H. R. Hoetink trad tot de commissie toe. Deze commissie heeft de, waarlijk niet kleine, taak volbracht om datgene te formuleren wat humanisten van velerlei schakering samenbindt. In *Mens en Wereld* van februari '51 schrijft Stuijveling over dit werk o.a. „Urenlang zijn woorden en uitdrukkingen gewikt, gewogen en te licht bevonden, urenlang zijn voorgestelde uitspraken herzien en aangevuld.”

In januari 1946 werden aan een 800-tal belangstellenden, door de commissie van initiatief, uitnodigingen verzonden voor een vergadering tot oprichting van een Humanistisch Verbond, te houden op zondag 17 februari, in de grote zaal van het gebouw Vrij Nederland. De voorzitter van de commissie, Brandt Corstius opende de bijeenkomst, waar 206 personen uit het gehele land afkomstig, de presentielijst hadden getekend. Een strijkkwartet bracht muziek ten gehore en daarop sprak prof. Hoetink zijn rede uit over *Het humanisme in deze tijd*. Hij zette uiteen dat het humanisme de mens en zijn oneindige mogelijkheden centraal stelt, maar dat het de mens te boven en te buiten gaat door de intuïtieve zekerheid van wat goed en kwaad is, buiten de rede om, als een objectieve norm, die wij dus niet naar eigen willekeur kunnen veranderen.

Dr. D. Loenen droeg daarop enkele fragmenten voor uit zijn vertaling van Socrates' Apologie, zoals door Plato weergegeven, en na de lunchpauze hield Van Praag een inleiding over: *De noodzaak van een Humanistisch Verbond*, waarin de overwegingen uiteengezet werden, die tot het initiatief hadden geleid. Even duidelijk kwamen de principiële verschilpunten met godsdienst en kerk als de noodzaak met de kerken samen te werken tegen het vervlakkend nihilisme naar voren.

(Wordt vervolgd)

Internationaal Humanisme

Bij de Internationale en Ethische Unie (IHEU) zijn de volgende organisaties en groepen aangesloten:

In de Verenigde Staten: The American Ethical Union en The American Humanist Association.

In Europa: het Humanistisch Verbond, Nederland; het Humanistisch Verbond, België; Humanitas, Nederland; The British Humanist Association en de Rationalist Press Association in Groot-Brittannië; de Bund Freireligiöser Gemeinden Deutschlands en de Freigeistige Aktion in West-Duitsland; de Ligue Française de l'Enseignement en de Fédération Humaniste Française in Frankrijk; het Humanistisk Forbund in Denemarken; het Human-Etisk Forbund i Norge in Noorwegen; en het Gesellschaft für Ethische Kultur in Oostenrijk.

In Azië: de Indian Radical Humanist Movement en de Humanist Union, beiden in India; de Korean Humanist Association in Korea; de Japanese Humanist Society in Japan en het Spinozeum in Israël.

In Afrika: de Nigerian Humanist Association in Nigeria.

In Australië: de New South Wales Humanist Society en de Humanist Society of Victoria.

Er bestaan verder contacten met een groot aantal individuele leden in alle delen van de wereld, o.a. in Latijns Amerika.

Wijziging in de „kop”

Misschien is het de lezers van „Mens en Wereld” niet eens opgevallen, maar sedert het nummer van 30 juni heeft dit blaadje een andere naam gekregen en heet het gewoon: Mededelingen voor onze leden. Dat was nodig geworden, omdat Tante Pos er bezwaar tegen maakte, dat in „Mens en Wereld” een ander blad als bijlage was opgenomen.

Zij die „M. en W.” niet lezen, wat overigens heel jammer is en waarbij ze zichzelf tekort doen, krijgen „In en Om” in de oude vorm toegestuurd. Het gevolg zal nu wel zijn, dat de al reeds bestaande verwarring nog wat groter gaat worden, maar daar zullen we ook wel aan wennen.

Teleurstellend

Misschien is het wat sterk uitgedrukt, als we zeggen, dat het aantal verslagen over allerlei activiteiten in den lande ver onder de maat is. Uw samensteller van dit blad heeft elke keer weer de grootste moeite, om uit allerlei blaadjes enz. datgene op te diepen, wat ook in andere gemeenschappen en gewesten belangstelling verdient. En waar men geen eigen blad heeft, en dat is toch nog altijd de meerderheid van onze gemeenschappen, is het helemaal ondoenlijk iets te weten te komen over dingen die staan te gebeuren of hebben plaats gehad en die toch wel een vermelding waard zijn. Vandaar nogmaals een dringend verzoek om ons op de hoogte te houden. En dan liefst rechtstreeks of ter attentie van Th. W. Polet, Emmalaan 16 in Soestdijk. (Dus niet aan de redactie van „Mens en Wereld”, want die draagt voor dit blad geen verantwoordelijkheid.)

Vijftigjarig bestaan Erasmushuis

De viering van dit heuglijke feit moest enige tijd worden uitgesteld door het plotselinge overlijden van de secretaresse van het bestuur van de Stichting, die het gebouw beheert. Men heeft echter in kleine kring van bestuursleden en oud-bestuurders toch nog aan de verjaardag van ons eigen gebouw en de zetel van het Verbond en de Internationale aandacht besteed.

Opening gemeenschapshuis Treebeek

Het was een der weinige mooie dagen van juni dat we het gebouw, waaraan maanden door enige leden zeer intensief gewerkt was, konden openen. De zon bescheen alles extra mooi en dit was misschien een der redenen, dat zo velen de weg naar dit toch wel een beetje verscholen gemeenschapshuis gevonden hebben.

We waren met recht trots op ons gebouw en ook anderen waren van deze mening, dat bleek wel uit de vele toespraken en giften, waarbij vooral de openingsrede van Dr. Van Praag zeer belangrijk was. Maar ook de vertegenwoordiger van de Staatsmijnen en de afgevaardigden van de Duitse Freireligiöse Gemeinde Nordrhein-Westfalen gaven ons het gevoel, dat dit gebouw, een zeer bijzondere plaats inneemt voor het gehele Humanistisch Verbond en zeer zeker voor ons in het zui-

den. Meer dan zestig vertegenwoordigers van gemeenschappen, aanverwante organisaties en particulieren spraken hun goede wensen, hun dank en bewondering uit over dit gebouw.

Na de receptie die twee uur duurde waren bestuur en werkers nog bij elkaar om wel en wee tijdens de verbouwing nog eens te bepraten.

Mogen we hier allen, die ons schriftelijk hun gelukwensen stuurden, hiervoor van harte bedanken en meteen de hoop uitspreken, dat velen dit gebouw eens persoonlijk komen bekijken en mogelijk als groep daar hun maaltijd komen gebruiken? Wij staan altijd voor onze leden, onverschillig waar zij wonen klaar om hen te ontvangen.

H. v. Ackooij-Bleidië

Geestelijke verzorging

Ook dit keer blijkt uit het jaarverslag van de Centrale Commissie Geestelijke Verzorging (C.C.G.V.) over 1961 duidelijk, hoe belangrijk en uitgebreid dit deel van het werk geworden is. Niet alleen dat het aantal raadslieden toeneemt (er waren o.a. 46 plaatselijk geestelijke raadslieden in 35 gemeenschappen, t.o. 36 in 27 gemeenschappen in 1960), er zijn inmiddels ook nieuwe medewerkers verschenen, zoals naast de PGR een medewerker voor de geestelijke verzorging en hoofdcontactpersonen.

Dat dit een belangrijke verzorging van de taak van de topaadslieden betekent, is duidelijk. Men moet met meer mensen contact onderhouden, er zijn een groter aantal gevallen die besproken dienen te worden, maar er moet ook meer scholing plaats vinden. In het verslagjaar werd, net als in 1959 een raadslieden-cursus gehouden, waarbij op drie zaterdagen achtereenvolgens door Pols, Schonk en d'Angremond de problemen en methodiek van de geestelijke verzorging resp. onder gedetineerden, in arbeidskampen en in en vanuit de gemeenschappen werden behandeld. Tenslotte vond er een forum plaats onder voorzitterschap van Van Praag.

De ziekenbezoeksters hadden hun gebruikelijke bijeenkomst in november in het Erasmushuis, waarbij bijzonder de nadruk viel op het bejaardenvraagstuk. Inleider was hier de bekende gerontoloog dr. Van Zonneveld. Het

ziekenbezoek in de ziekenhuizen blijft nog steeds een zorgenkind, ten eerste door het gebrek aan medewerking van vele directies, aan de andere kant, doordat in tal van gevallen verzuimd wordt mede te delen, dat iemand in een ziekenhuis is opgenomen.

De verzorging in de arbeiderskampen vertoonde een verdere teruggang als gevolg van de gunstige conjunctuur, waardoor minder kampen in gebruik zijn. In het verslagjaar had men in deze sector te kampen met een reeks van moeilijkheden die o.a. bestonden uit de ongunstige subsidieregeling voor de IJsselmeerpolders en de andere maatstaven, die door het betreffende departement voor het werk in het gebied van de Deltawerken zijn aangelegd. Bovendien was de topaadsman Schonk helaas door ziekte enige maanden uitgeschakeld.

De verzorging in de Inrichtingen voor Justitie neemt nog steeds toe, zodat eind 1961 aan 831 aanvragen van gedetineerden voldaan moest worden. (In 1957 waren dit er 549, in 1958 676, in 1959 717, in 1960 744). Een uitbreiding van het aantal raadslieden was dan ook noodzakelijk, zodat eind 1961 51 vrijwilligers ter beschikking stonden. Ook hier blijft sprake van tegenwerking en bijzondere maatregelen t.a.v. de buitenkerkelijke gedetineerden, hetgeen betekent, dat honderden zonder enige geestelijke verzorging blijven.

Ook aan emigranten en gerepatrieerden werd aandacht besteed, al gaat het hier niet om grote aantallen. Het werk van de Telefonische Hulpdienst in Amsterdam kwam op gang, terwijl

in tal van andere steden voorbereidingen getroffen werden. De Stichting Humanistische Correspondentiekering voor Huwelijkscontacten kon met haar werk starten, terwijl de Bureaus voor Levens- en Gezinsmoeilijkheden de normale aandacht vroegen.

Wie het verslag van de Commissie grondig doorleest en iets weet van de hoeveelheid werk die door een groot aantal vrijwilligers en enkele functionarissen verricht wordt, kan zich alleen maar verbazen over de snelle ontwikkeling van de arbeid op het gebied van de geestelijke verzorging en hopen, dat ook de leden er wat meer belangstelling voor krijgen dan tot nu toe het geval is. Eigenlijk moest een dergelijk verslag aan elk lid worden toegezonden en in de kring van de gemeenschappen worden besproken, dan zou men ook begrijpen, waarom de Stichting Steunfonds Praktisch Humanisme voortdurend er op uit is, haar inkomsten te verhogen.

Kerstkamp 1962

Dit jaar zal het Kerstkamp gehouden worden van 21 december t/m 26 december na het diner. Voor onze leden is de gelegenheid opengesteld om zich reeds vóór 1 oktober hiervoor op te geven. Na 1 oktober worden de dan nog beschikbare plaatsen in volgorde van binnenkomende aanvragen afgegeven.

Voor inlichtingen kunt u zich wenden tot „De Ark”, Belvédèrelaan 14, Nunspeet, telefoon 03412-24 04.

Humanistisch Centrum Mens en Wereld

In het jaarverslag over 1961 van deze stichting lezen we o.m.:

In het verslagjaar werden de bestaande activiteiten van het Humanistisch Instituut voor Sociologisch Onderzoek, de Humanistische Pers- en Documentatiedienst en de ontmoetingsbijeenkomsten voor buitenkerkelijken voortgezet.

Het Instituut voor Sociologisch Onderzoek maakte goede vorderingen met het breed opgezette onderzoek naar de aard van de buitenkerkelijkheid en het proces der ontkerkelijking. Men hoopt eind 1962 het rapport gereed te hebben.

Een soortgelijk onderzoek zal worden aan-gevat in de streek van de Zuiderzeepolders in samenwerking met de Sociologische afdeling van de Directie Zuiderzeepolders en onder wetenschappelijke supervisie van prof. dr. H. C. J. Duyker.

Medewerkers van het Instituut nemen deel aan het Amsterdamse bejaarden-onderzoek en een jeugdonderzoek in Rotterdam.

Van de Pers- en Documentatiedienst verschenen weer 11 nummers. De persconferentie van het Humanistisch Verbond op 11 februari werd zeer goed bezocht. Voor het internationale humanisme werd van de zijde der bladen grote belangstelling getoond. Van de persconferentie verschenen in 28 dagbladen en alle edities van Het Vrije Volk verslagen. Ook de afzonderlijke jubileum-vieringen ondervonden van de kant van de pers grote interesse.

De Persdienst verzorgde in 1961 viermaal de rubriek „Humanistisch Nieuws” voor de uitendingen van de Wereldomroep.

In Geleen en Vlaardingen werden gespreksbijeenkomsten voor buitenkerkelijken gehouden, waarvoor veel animo bestond. Met dit werk zal op ruimer schaal worden verder gegaan.

Bij het Centrum zijn aangesloten Humanitas, het Humanistisch Verbond, de Stichting Bureaux voor Levens- en Gezinsmoeilijkheden, de Humanistische Stichting Huisvesting Bejaarden, het Humanistisch Thuisfront, de Weezenkas en de Humanistische Werkgemeenschap in de Partij van de Arbeid.

STICHTING STEUNFONDS PRAKTISCH HUMANISME

Het verhaal dreigt eentonig te worden:

Met het Steunfonds gaat het goed

Op 15 juli 1962 bedroeg het saldo f 82.219,01. Het ziet er naar uit, dat dit jaar meer dan f 100.000,- zal opbrengen.

Daarmede is het lopende werk van praktisch humanisme in veilige haven aangekomen. Bovendien kon met de noodzakelijke uitbreiding een begin worden gemaakt.

Enkele weken geleden verscheen in enkele bladen de advertentie, waarin sollicitanten naar de functie van plaatselijk geestelijk raadsman in het van activiteit bruisende Rotterdam werden opgeroepen. Dat wordt de eerste. Hopelijk krijgt hij in 1963 één of meer collega's, maar dan natuurlijk niet in dezelfde stad. Er is niet veel fantasie voor nodig om te begrijpen, dat deze functionarissen een belangrijke bijdrage tot de verdere ontplooiing van het moderne humanisme zullen leveren.

Vol vertrouwen werkt het Steunfondsbestuur aan zijn plannen. Die voor najaar 1962 liggen gereed; aan 1963 wordt hard gewerkt.

Wat tot nu toe gepresteerd werd was mogelijk dankzij de steun van duizenden. Hebt u in 1962 reeds een bijdrage overgemaakt? Het kan alsnog door storting op giro 6168 t.n.v. Stichting Steunfonds Praktisch Humanisme te Amersfoort.

Nog een bejaarden-week in „De Ark”

De belangstelling voor de beide weken van 15 tot 29 september is zo groot gebleken, dat beide geheel zijn volgeboekt. Dit is mede het gevolg van de verheugende medewerking van vele gemeenschapsbesturen, die niet alleen de aandacht van hun oudere leden er op hebben gevestigd, maar ook daadwerkelijk een bijdrage leverden door in sommige gevallen voor vervoer te zorgen of een deel van de kosten voor rekening van de kas namen.

Teneinde geen mensen te behoeven afwijzen, is besloten nog een derde week het huis voor deze groepen beschikbaar te stellen, en wel onmiddellijk aansluitend op de twee vorige, dus van 22 tot en met 29 september. Het huis is centraal verwarmd, zodat als het weer wat guur mocht zijn, men toch niet bang behoeft te zijn dat men kou zal lijden.

De bossen zijn in de herfst zeker niet minder mooi dan in de zomer en omdat het

seizoen dan achter de rug is, zullen de minnaars van de stilte aan hun trekken kunnen komen.

De prijs bedraagt f 38.50 per week, terwijl men daarnaast een kaart kan kopen van f 3.50, welke op 21 consumpties recht geeft. Aanmeldingen bij de beheerder van „De Ark”, Belvédèrelaan 14 te Nunspeet, tel. 03412-2404.

Nieuwe raadsleden

Door het hoofdbestuur werden resp. de volgende raadslieden benoemd:

voor de Inrichtingen van Justitie de heren: A. Burgerjon te Leiderdorp, J. Drijver te Hoorn, N. de Heer te Den Haag, F. Smidt te Dalfsen en J. D. Wiersma te Den Haag; voor de studenten aan de universiteit te Groningen: mr. G. L. P. Warburg te Haren; voor de emigranten: mej. M. E. ter Heege te Amsterdam.

Nieuws uit de gemeenschappen

Den Haag heeft inmiddels zijn langzamerhand traditionele kastelentocht weer achter de rug. Deze keer werden Utrecht en Gelderland bezocht en we hopen, dat de een of ander ons nog eens een verslagje hierover bezorgd. Men had ook een bijeenkomst van functionarissen, in navolging van Amsterdam op een landgoed, Overvoorde bij Rijswijk, en met een „gezellig” programma, waar toch gelegenheid was voor diepgaande discussies.

Hoewel wat laat, willen we toch niet verzuimen te vermelden, dat **Haarlem** op 5 mei een prima bijeenkomst heeft gehad om de bevrijding te herdenken. Er was grote belangstelling, een goede film en een boeiende toespraak van ons H.B.-lid Spigt.

Onze, langzamerhand zich sterk verjongende en groeiende gemeenschap **Soest/Baarn** heeft als hoofdnummer van het winterprogramma een serie bijeenkomsten over schoolproblemen. De inleider zal een vakman zijn, zodat men volledig aan zijn trekken kan komen.

Groningen, Deventer en nog wat meer van onze middelgrote gemeenschappen gaan op verzoek van de Stichting Steunfonds Praktisch Humanisme in het najaar grondig aan de slag om deze instelling meer contribuanten onder de buitenkerkelijken te bezorgen. Daartoe zullen duizenden circulaire in evenzovele brievenbussen gestopt worden. Dat zoiets niet zonder resultaten blijft heeft in het voorjaar Den Haag bewezen. Veel succes!

In **Almelo** poogt men, en naar we hopen niet zonder resultaat, ook in de „stille maanden” de band tussen de leden vast te houden. Daarom heeft men iedereen uitgenodigd om zo af en

toe eens een avond voor een gezellig praatje bij één der bestuursleden op bezoek te komen.

Niet ten onrechte heeft de gemeenschap **Utrecht** op de laatste bijeenkomst met bloemen en een boekenbonk dank gebracht aan het lid, mevr. Zwama, die gedurende vijf jaar er voor heeft gezorgd, dat op alle samenkomsten een kopje koffie aanwezig was. Dat zullen er dus een heleboel geweest zijn. De moeilijkheid is wel, dat een opvolger op de dag van het afscheid nog niet was gevonden, maar hopelijk heeft men inmiddels in deze leemte kunnen voorzien. Want een goede kop koffie kan zelfs een minder goed gedisponeerde spreker doen vergeten.

Amsterdam, dat al jaren zijn eigen zanggroep **Vox Humana** bezit, gaat op dit gebied blijkbaar verder. We lezen tenminste een oproep in het blad, waarin muzikanten worden uitgenodigd, om met hun instrumenten bij elkaar te komen. Daar zal allicht wat uit groeien. En de actie voor een eigen gebouw wordt ook niet vergeten.

Van de aanwezigheid van een lid van onze Engelse zusterorganisatie heeft de werkgroep in **Hoek van Holland** geprofiteerd door hem wat over het humanisme in zijn land te laten vertellen. Dat zou op veel groter schaal kunnen gebeuren, want er komen heus wel eens humanisten uit andere windstreken met vakantie in Nederland. Je moet alleen maar op het idee komen en dat deden ze nu toevallig in de Hoek.

Aangezien er kennelijk een soort zomerrust bestaat, moeten we deze keer de korte reeks beëindigen, maar niet zonder op **Emmen** te wijzen, waar de leden gezamenlijk een bezoek hebben gebracht aan de opvoering van „Driekoningenavond” in Diever.

Het hoofdbestuur besprak...

in zijn laatste bijeenkomst voor de vakantie o.m. een drietal jaarverslagen, resp. van onze Centrale Commissie Geestelijke Verzorging, van het Humanistisch Thuisfront en van het Humanistisch Centrum Mens en Wereld. De lezers vinden in dit nummer uit deze verslagen een kort uittreksel.

In verband met het derde congres van de Internationale in Oslo, dat begin augustus plaats vond, werd aandacht besteed aan de taak van de Nederlandse delegatie, en de door het bestuur van de IHEU voorgestelde verklaring over de huidige wereldsituatie besproken. Dit was ook het geval met een ontwerp-resolutie, die door de Amerikaanse Ethische Unie ingediend zou worden.

De benoeming van mr. Warburg te Haren als raadsman voor de studenten in Groningen werd goedgekeurd, terwijl mededelingen gedaan werden over de landdag in Driebergen en de opening van het gemeenschapshuis in Brunsom.

Het ledental blijft zich niet ongunstig ontwikkelen, al is de groei niet bijzonder snel. Ook het abonnementental op onze publicaties stijgt. Dit is vooral verheugend t.a.v. ons wetenschappelijk tijdschrift „Rekenschap”, dat jarenlang vrijwel op hetzelfde peil verkeerde, maar thans blijkbaar in sterkere mate de aandacht trekt.

De voorlopige plannen die het dagelijks bestuur heeft ontwikkeld t.a.v. eventueel humanistisch vormingsonderwijs en de wijze waarop dit organisatorisch gestalte zal moeten krijgen en hoe of de ouders hierbij betrokken dienen te worden, gaf aanleiding tot uitvoerige discussies, ook al, omdat deze zaak door de aanneming van het amendement bij de Mammoetwet, in een actueler stadium is gekomen. Het hoofdbestuur kon zich verenigen met de uitgestippelde gedragslijn en de tot nu toe genomen maatregelen. Met de goede wensen voor een prettige vakantie besloot de voorzitter deze vergadering.

Dr. J. W. Dekker gehuldigd

Het „Nieuwsblad van het Noorden” d.d. 14 juli behelsde een uitvoerig verslag van de huldiging, die dr. J. W. Dekker (voorzitter van onze Groninger Gemeenschap) ten deel viel bij zijn afscheid als conrector van het Praedinius Gymnasium te Groningen.

In het verslag trof ons in het bijzonder de rede van de rector, dr. H. J. M. Broos, die wees op de „werkelijk warme belangstelling” van dr. Dekker voor zijn leerlingen. Spreker roemde zijn „alles overheersende humaniteit”. Voorzover wij dr. Dekker kennen, menen wij, dat hiermee niets te veel is gezegd. „Aan de vruchten kent men de boom”. Aan de vruchten der humaniteit kent men de boom van het Humanisme.

Tijdens de buitendag van het district Groningen te Noord-Laren spraken wij dr. Dekker. Hij vertelde ons, dat hij van plan is extra veel aandacht te gaan geven aan de Groninger Gemeenschap van het Humanistisch Verbond, nu het conrectoraat van zijn schouders is afgenomen.

Wij wensen dr. Dekker geluk met de welverdiende hulde, die hem bij zijn afscheid als conrector bereid is, en wij wensen de Groninger Gemeenschap geluk met het feit, dat haar voorzitter thans de handen vrij gekregen heeft, om extra aandacht aan de opbouw der Gemeenschap te besteden. P. D. v. R.

Contributieregeling

De leden betalen een contributie overeenkomstig hun inkomen, met dien verstande, dat echtparen hetzelfde betalen als alleenstaande personen.

De leden stellen hun contributie vast volgens onderstaande schaal:

	per week	per maand	per jaar
inkomen t/m	f 80,—	f 340,—	f 4.000,—
min. contributie	„ 0,20	„ 0,85	„ 10,—
inkomen t/m	„ 100,—	„ 425,—	„ 5.000,—
min. contributie	„ 0,30	„ 1,25	„ 15,—
inkomen t/m	„ 120,—	„ 510,—	„ 6.000,—
min. contributie	„ 0,40	„ 1,70	„ 20,—
inkomen t/m	„ 160,—	„ 680,—	„ 8.000,—
min. contributie	„ 0,60	„ 2,55	„ 30,—
inkomen t/m	„ 200,—	„ 850,—	„ 10.000,—
min. contributie	„ 0,80	„ 3,40	„ 40,—
inkomen boven	„ 200,—	„ 850,—	„ 10.000,—
min. contributie	„ 1,—	„ 4,25	„ 50,—

In afwijking van het bovenstaande bedraagt de minimum contributie voor personen met een inkomen beneden f 40,— per week, f 170,— per maand of f 2.000,— per jaar: f 0,06 per week, f 0,25 per maand of f 3,— per jaar. Bovendien kan het gemeenschapsbestuur in bijzondere gevallen de contributie bepalen op tenminste f 0,12 per week, f 0,50 per maand of f 6,— per jaar.

Vergelijkt u eens, of uw contributie wel is aangepast. Tussen haakjes, uw kerkelijke buurman betaalt heel wat meer.

Geen lid? Toch een band!

Maak uw vrienden sympathisant!